

Abstrakt

Diplomová práce je věnována otázce vztahu koncepce „progresivní univerzální poezie“ Friedricha Schlegela k principu estetické autonomie jako ústřednímu rysu moderního pojetí umění. V polemice s názorem J. M. Bernsteina je zde hájena teze, že Schlegelova teorie nepředstavuje popření, ale naopak kritické rozvíjení estetické autonomie. Východiskem argumentace je interpretace romantické filosofie u Manfreda Franka.

Práce je členěna do šesti kapitol. V prvních dvou kapitolách je podán základní nárys problematiky estetické autonomie umění jako souvislosti, v jejímž rámci má být zkoumána Schlegelova romantická estetika. Třetí a čtvrtá kapitola seznamují s hlavními prvky této teorie. Pátá kapitola shrnuje interpretaci Schlegelovy filosofie u Manfreda Franka. Šestá kapitola obsahuje rekapitulaci a následné zpochybnění argumentů J. M. Bernsteina, který tvrdí, že koncepce „progresivní univerzální poezie“ vede ke „zbavení umění svéprávnosti ze strany filosofie“. Na pozadí jejich kritiky je zde zformulován alternativní pohled, podle kterého Schlegel rozvíjí doktrínu estetické autonomie tím, že představu uměleckého díla jako aktuálního spojení přírody a svobody nahrazuje pojetím neadekvátnosti díla vzhledem k nekonečné ideji umění.

Klíšová slova

Friedrich Schlegel – raná německá romantika – progresivní univerzální poezie – ironie – estetická autonomie